

Eilės, kuriose gyvena Lietuva

Lietuvos valstybės atkūrimo dienos išvakarėse Pasvalio Mariaus Katiliškio viešoji biblioteka kvietė į nuotolinius skaitymus „Skaitome Vasario 16-ajai“. Tai – graži ir matyt, pirmoji tokia iniciatyva mūsų rajone. Skaitymus vedusi bibliotekininkė Lijana Markevičienė bei metodininkė rinkodarai ir viešiesiems ryšiams Jūratė Genytė dvi popietės valandas budėjo bei laukė norinčiųjų prisijungti ir pasidalinti eilėmis, kurios simbolizuoja meilę Lietuvai.

Ūla VAIŠVILĖ

Šiandien namai – ir darbuotojo biuras, ir poeto scena, ir klausytojo salė. Nepaisant atstumo tarp namų, kuriuose gyvename, – eilės skamba ir leidžia susitikti, „susiklausyti“, susikalbėti. Žinoma, kaskart suvokiame būtinybę mokytis technologijas įvaldyti vis geriau. Tačiau nepaisant dalyvių skiriančių kilometrų, trūkinėjančio interneto ryšio, pavyksta išgirsti. Matyt, toks jau tas poezijos žodis – eina kiaurai sienas, tiek mūrinės, tiek virtualios...

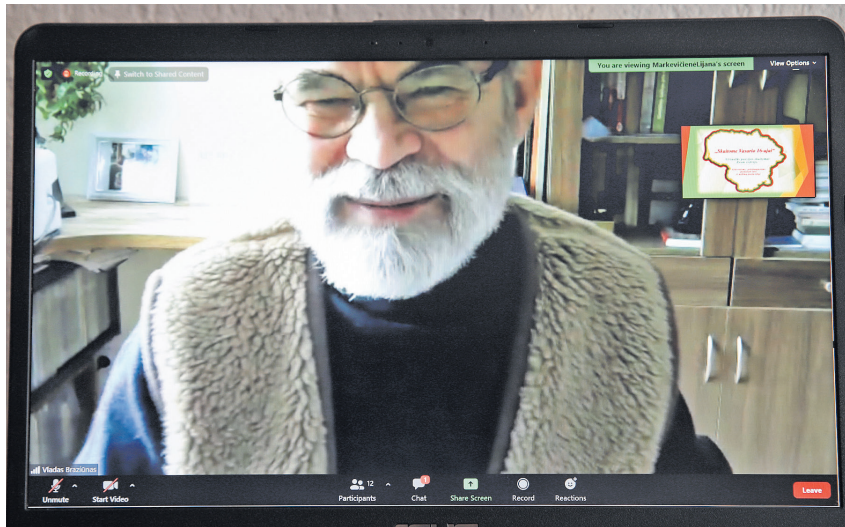
Skaitymuose dalyvavusi Krinčino bibliotekininkė Rima Kubiliūnienė.

Garsinių poezijos skaitymų tradicijos nestabdo ir mūsų rašytojų „kalvė“ – Lietuvos rašytojų sąjunga. Ji kviečia jungtis į virtualiąsias platformas išgirsti, ką ir kaip šią dieną rašo mūsų kūrėjai. Na, o vienas Rašytojų sąjungos narys, iš Pasvalio kilęs poetas, vertėjas Vladas Braziūnas „atvyko“ ir į Pasvalio bibliotekos organizuotus skaitymus. Skaitymų organizatorės pripažino, jog gera

išsvysti savo krašto žmones, kurie dalinasi savais kūrybos išgyvenimais. V. Braziūno poezijos balsas – tarsi liaudies daina. Linguojanti – ritmiškai, tarsi motina prie lopšio. Tarsi ratas, amžinai besisukantis, tarsi nuo amžių plaukiantis vanduo. Gera žinoti, kad tarmiškos poezijos supavimas girdimas ir kitur Lietuvoje... Poetas pasidalino eilėraščiu „sausas sodas“, skirtu kraštiečiui Jonui Mikeliniskui, o galvoje turėdamas ir savo paties senelį – savanorį Lietuvos kovose už laisvę: „kampe kur tupėjo ta didelė duonkepė paukštė / pliki gegužiukai iš gūžio jos rijom ir rijom / praugom ir ją ir sodybą ir lauką / ir daug ką praugom tik duonos ūgiu nepavijom“.

Skaitymuose dalyvavo maža dalelė visos Lietuvos – ir jauni, ir vyresni, ir visai maži. Jauniausia virtualių skaitymų dalyvė – septynerių metų pasvalietė Ieva Rapševičiūtė, skaičiusi Vytės Nemunėlio (arba kraštiečio poeto Bernardo Brazdžionio) eilėraštį „Mano Vytis ir Trispalvė“. Tą dieną skambėjo ne vienas B. Brazdžionio eilėraštis – Pasvalio bibliotekos lėlių teatro studijos „Kaukutis“ jaunoji aktorė Viltė Rimkutė skaitė „Artojų maldą Kalėdų Kristui“.

Bibliotekininkė Asta Salučkienė prisiminė Adelės Daukantaitės – žemaitės literatės, ne sykį viešėjusios Kalno kaimo bibliotekoje, eilėraštį „Manoji Lietuva“: „Sėkliuke mano, sėta į pačią širdį <...> žydėki žodyje, žydėki rūtoje žaliuoj“ (laisvas citavimas). Skaitymuose dalyvavo ir kurianti studentė, puiki skaitovė pasvalietė Giedrė Rapševičiūtė. „Tu – mažutė, tu telpi visa / Į Čiurlionio karalių delnus... <...> Tikrai mūsų

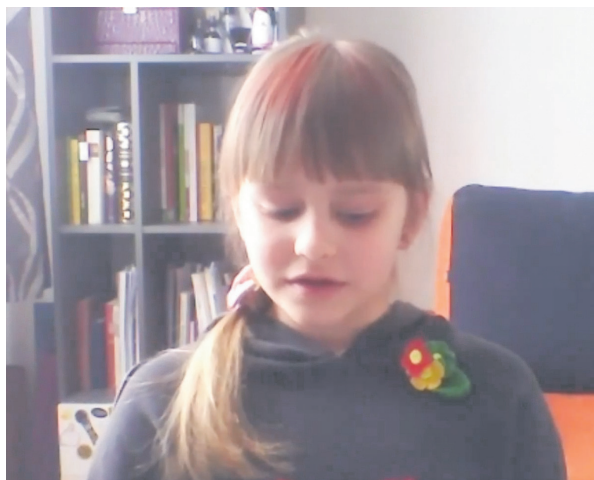

Virtualiu apsilankymu skaitymuose pradžiugino poetas Vladas Braziūnas.

meilė – tu didžiulė“, – Janinos Degutytės žodžiais tą dieną prabilo Giedrė.

Įdomu prisiminti, jog ir pirmasis originalus lietuviškas išspausdintas eilėraštis – apie lietuviybę, lietuvišką kalbą. Tai – eiliuota pratarmė į Martyno Mažvydo „Katekizmą“, pirmąją lietuvišką knygą, „Knygelės pačios byla lietuvininkump ir žemaičiump“. Turbūt kiekvienas esame mokęsi atmintinai, citavę ar perfrazavę pirmąsias pratarmės eilutes: „Bralei

sesiseris, imkiet mani ir skaitkiet / Ir tatai skaitidami permanikiet.“ Epizodą iš istorijos eilėraščiais priminė ir J. Genytė, skaičiusi Oskaro Milašiaus kūrybą, kuris buvo pirmasis nepriklausomos Lietuvos valstybės pasiuntinys Prancūzijoje. Jis išvertė lietuviškų padavimų, pasakų į prancūzų kalbą, skleidė mūsišką kultūrą svetur. „Tos žemės vardas – Lietuva – užvaldė mano protą ir jausmus. / Aš trokštu jums atskleisti ją“, – skambėjo tą pirmadienį.

Skaitymuose dalyvavo sesės pasvalietės - jauniausioji skaitovė Ieva Rapševičiūtė, pasidalinusi Vytės Nemunėlio eilėraščiu „Mano Vytis ir Trispalvė“ bei jaunoji kūrėja Giedrė.

Asmeninio albumo nuotr.

Rekordininkas šventę praleido ant Mūšos ledo

(Atkelta iš 1 p.)

„Maždaug per valandą trys užkibo“, – paaiškino Pasvalyje gyvenantis ūkininkas Saulius Garčinskas. Visi trys jo sugauti ešeriai skirti tikrai

ne katinui, o vienas vargu ar būtų tilpęs į vidutinio dydžio keptuvę. Žvejys patikino, kad pats skutąs ešerius, tad žmonai belieka tik gardžiai pagaminti valgi.

„Kiek save prisimenu iš vaikys-

tės, tiek žvejoju“, – šypsodamasis toliau kalbėjo S. Garčinskas. Iš Vievo kilęs žvejybos entuziastas sakė, kad šį pomėgį paveldėjo iš tėtės. Daugiau nei dešimt metų Pasvalyje gyvenantis žvejys tikino, kad pamėgo ir Mūšą. Kitos jo mėgstamos žvejybos vietos – prie Švobiškio ir Dvariūku užtvankų.

S. Garčinskas, kaip ir kiti poledinės žūklės mėgėjai, ešerius iš Mūšos viliojo įvairiaspalvėmis avizėlėmis. Prisiekęs žvejys turėjo ir sonarą – prietaisą, kuriuo rodomas ne tik vandens gylis, bet aptinkamos žuvis. Žvejybos vietoje prie sonaro prijungtas išmanusis telefonas parodė, kad iki dugno – 2 m 2 cm. „Nebijokite, tikrai neįlūšite, nes ledo storis – per 30 centimetrų“, – šyptelėjo žvejys.

Vasarą S. Garčinskas neatsispiria kitam malonumui – kasmet vyksta į karpių gaudymo varžybas. 2017 metų lapkričio 4 dieną Tauragėje, Gintauto Valučio vandens telkinyje, S. Garčinskas kartu su bičiuliu pagavo rekordinį karpi, kuris svėrė net 27 kg 82 g! Įspūdingo dydžio ir svorio laimikis buvo užregistruotas Lietuvos rekordų knygoje.

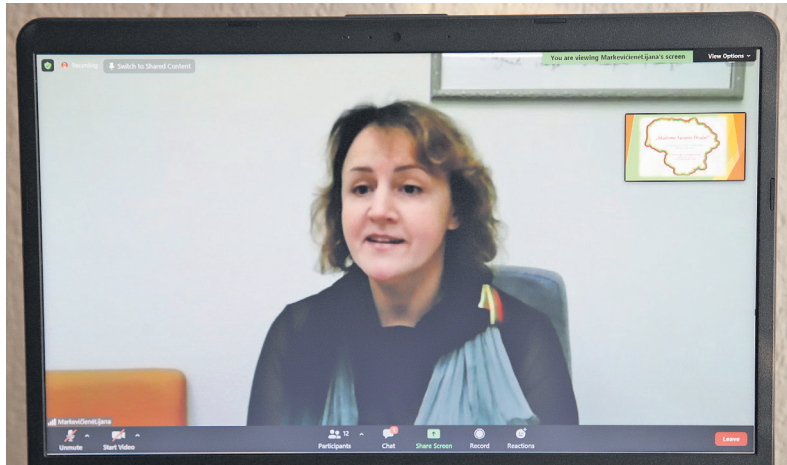

Per valandą pasvalietis Saulius Garčinskas buvo spėjęs pagauti tris ešerius.

Autoriaus nuotrauka

Iniciatyvą palaikė gausus būrys bibliotekos darbuotojų. Gulbinėnų kaimo bibliotekininkė Rima Mačiukienė.

Nuotolinius skaitymus vedė bibliotekininkė Lijana Markevičienė.